

РЕШЕНИЕ

№ 257

гр. Русе, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Майя Й. Йончева

при участието на секретаря Емилия Д. Добрева
като разгледа докладваното от Майя Й. Йончева Гражданско дело № 20234520101363 по описа за 2023 година

Искът е с правно основание по чл.422 ГПК във вр. с чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД.

Ищецът “Русе Карс” ЕООД гр. Русе, представляван от управителя Явор Руменов Бъчваров, твърди, че с ответника Ю. В. Ю. са сключили договор за наем на 06.11.2022г., по силата на който му е предоставил за временно и възмездно ползване собствения си лек автомобил Дачия Сандеро, с рег. №*****, за срок три дни – за периода от 06.11.2022г. до 09.11.2022г. Впоследствие срокът на договора за наем бил удължаван с анекси от 09.11.2022г., 12.11.2022г., 15.11.2022г. и 16.11.2022г. - до 17.11.2022г. При връщане на автомобила на 17.11.2022г. около 08.45 ч. установил, че същият е с множество повреди и не е върнат във вида, в който е предаден. Ответникът отказал да го придружи до сервиз за оценка на щетите. При прегледа в сервиз сумата за отстраняване на вредите била определена на 1133.17 лв, в т.ч. вложените материали, части, труд и камера, която не е заплатена от ответника. За събиране на вземането си в този размер е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК, образувано в ч. гр. дело №6059/2022г. на Русенски районен съд. Издадената заповед за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което на заявителя е указано да предяви иск за установяване на вземането си. Моли да се признае за установено съществуването на вземането му към ответника за сумата 1133.17 лв имуществени вреди, заедно със законната

лихва от подаване на заявлението по чл.410 ГПК до окончателното изплащане. Претендира разноските по ч. гр. дело №6059/2022г. на РРС и по настоящото дело.

Ответникът Ю. В. Ю. не се явява в съдебно заседание при разглеждане на делото. Чрез процесуалния си представил взема становище за неоснователност на иска и го оспорва по основание и размер. Заявява, че съгласно условията на договора за наем от 06.11.2022г. не са съставени приемо-предавателни протоколи относно посоченото моторно превозно средство, което му е било предадено в добро състояние и той го е върнал също в добро състояние. Оспорва представената по делото Работна карта с описание на увредени детайли и стойност на ремонтните дейности. Моли искът да бъде отхвърлен с присъждане на разноски по делото.

По делото са представени писмени доказателства, приложено е ч. гр. дело №6059/2022г. на Русенски районен съд и е назначена почеркова експертиза.

За да се произнесе, съдът съобрази следното:

Видно е от приложеното ч. гр. дело №6059/2022г. на РРС, че в производство по чл.410 и сл. ГПК е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение №2988/01.12.2022г. срещу Ю. В. Ю. за сумата 1133.17 лв, стойност на щети по лек автомобил “Дачия Сандеро” с рег. №*****, заедно със законната лихва от 28.11.2022г., както и 25 лв държавна такса и 450 лв адвокатско възнаграждение. Заповедта за изпълнение е връчена на ответника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което съдът е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземането си.

Ищецът е предявил иска в законоустановения едномесечен срок.

От представения по делото Договор за наем на МПС от 06.11.2022г. се установява, че “Русе Карс” ЕООД е предоставило на Ю. В. Ю. за временно и възмездно ползване лек автомобил “Дачия Сандеро” с рег. №*****, рама №UU1BSDK4P44612203, за срок от три дни, считано от 06.11.2022г., 13.00 часа до 09.11.2022г., 13.00 часа. Уговорената дневна наемна цена (“ставка”) е в размер на 36.00 лв. Съгласно чл.13 от договора, консумативните разходи, свързани с ползването на вещта, са за сметка на наемателя от датата на реалното ѝ предаване, заедно с ключовете и документите – 06.11.2022г. Договорът е подписан от страните по наемното правоотношение и не е

оспорен.

По делото няма спор, че наемателят е продължил да ползва наетия автомобил, като с 4 бр. анекса от 09.11.2022г., 12.11.2022г., 15.11.2022г. и 16.11.2022г., които също не са оспорени, срокът на договора за наем е бил последователно продължаван до 17.11.2022г.

Съгласно уговореното в чл.15 от договора, наемодателят е предал на наемателя отдадения под наем автомобил в добро състояние към датата на подписване на договора с приемо-предавателен протокол от 06.11.2022г. (л.40). Тъй като ответникът е оспорил протокола, респ. подписа си, съдът е назначил почеркова експертиза.

От заключението на почерковата експертиза, потвърдено и допълнено устно от вещото лице Д. С. Миков в съдебно заседание на 01.02.2024г., се установява, че подписите, положени в реквизити “наемател” в Договор за наем на МПС от 06.11.2022г. и в приемо-предавателен протокол за отдаване на автомобил под наем от 06.11.2022г., са изпълнени от Ю. В. Ю.. Ръкописните текстове – ръкописно изписаните имена на ответника в реквизити “наемател” в Договор за наем на МПС от 06.11.2022г. и в приемо-предавателен протокол за отдаване на автомобил под наем от 06.11.2022г. са изпълнени от Ю. В. Ю.. Устно в съдебно заседание, вещото лице заявява, че в резултат на направените разделно и сравнително графически изследвания на подписи и ръкописен текст, е категоричен относно заключителните си изводи.

Заключението на експертизата е прието от съда без възражения от страните.

След като договорът за наем е прекратен на 17.11.2022г. поради изтичане на срока, по силата на чл.233, изр.1 ЗЗД наемателят е длъжен да върне наетия лек автомобил с всички негови принадлежности (ключове и др., описани в приемо-предавателния протокол от 06.11.2022г.) в състоянието, в което му е бил предаден.

Ответникът е върнал наетия автомобил на ищеца на 17.11.2022г., обстоятелство по което няма спор, видно от протокола за съдебното заседание на 11.07.2023г. Спори се, че автомобилът не е върнат в добро състояние, в състоянието в което е бил предаден. От представената по делото Работна карта, изготвена от “Стибис” ООД – Русе се установява, че наемателят през време на наемния период не си е служил с наетия автомобил като добър

стопанин и го е върнал с увредени детайли: предна броня, спойлер и решетка предна броня, кора предна дясна броня, преден десен подкалник, воден радиатор, антифриз. За репарирание на тези вреди е необходима сума в размер на 1133.17 лв, в т.ч. вложени части, материали и труд. За неизпълнение на задължението да върне вещта в дължимото състояние наемателят отговаря.

Съгласно чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД, наемателят дължи обезщетение за вредите, причинени през време на ползването от вещта, освен ако докаже, че те се дължат на причина, за която той не отговаря.

Ответникът не е представил доказателства, че причинените вреди на л.а. “Дачия Сандеро” с рег. №***** се дължат на причина, за която той не отговаря. След прекратяване на наемното правоотношение наемателят е трябвало да го върне и това той е трябвало да направи не просто като го изостави, а и да го предаде на наемодателя. По своята правна същност връщането е двустранен акт на наемателя и наемодателя, предприет от самия наемател, а не от наемодателя. В случая ответникът не е предприел действия за предаване на наетата вещ – съставяне на протокол за предаване-приемане или др.п., поради което възражението му, че е върнал наетата вещ в дължимото състояние е недоказано и поради това неоснователно. Презумпцията по чл.233, ал.1, изр.2 ЗЗД не е оборена, поради което ответникът дължи на ищеца обезщетение за вредите, причинени през време на ползването на наетия автомобил. Размерът на обезщетението не е компрометиран, оценката на вредите е посочена в представения документ – работна карта, който не е опроверган с противни доказателства, поради което съдът приема същият за реален досежно дължимостта на исковата сума.

При тези данни съдът намира, че искът следва да се уважи, като се признае за установено съществуването на вземането на ищеца за сумата 1133.17 лв обезщетение за причинени вреди на лек автомобил “Дачия Сандеро” с рег. №***** през време на наемното ползване, заедно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение - 28.11.2022г. до окончателното изплащане.

Ответникът дължи на ищеца сумата 475 лв разноси по ч. гр. дело №6059/2022г. на РРС.

Съгласно чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца 525

лв разноси по настоящото дело.

Мотивиран така съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено съществуването на вземането на “Русе Карс” ЕООД със седалище и адрес на управление в гр. Русе, ул. “Потсдам” №10, представлявано от управителя Явор Руменов Бъчваров, ЕИК 204499264, към Ю. В. Ю. от с. *****, ЕГН *****, за сумата 1133.17 лв обезщетение за вреди, заедно със законната лихва от 28.11.2022г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Ю. В. Ю. да заплати на “Русе Карс” ЕООД сумите 475 лв разноси по ч. гр. дело №6059/2022г. на Русенски районен съд, както и 525 лв разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____